

Bodström i den förra svenska regeringen ansåg att djurskyddslagen är tillräcklig, men hade då inte Djurskyddsmyndighetens senaste utredning att tillgå. Utredningen visar tydligt att djuren i första hand exploateras för att tillfredsställa sexuella begär hos människor, och är degraderade till sexuella objekt, även om samvaron sker utan våld. Att djur inte gör motstånd, blir uttryckslösa, »förlamade« eller apatiska innebär inte att djuret samtycker och *inte* känner obehag eller lider. De flesta former av penetrationshandlingar och liknande anses innebära en mer eller mindre stor grad av fysiskt och psykiskt lidande för djuren. Om det inte finns vetenskaplig visshet men ändå goda grunder att anta att ett visst förhållande (utan samhällsnytta) innebär lidande för djur, bör det inte tillåtas.

Beträffande argumentet att människors rätt till olika sexuella läggningar måste försvaras, stämmer det så länge den sexuella aktiviteten sker på lika villkor för båda parter. En persons rätt till sexuell frihet upphör dock där rätten till självbestämmande för någon annan börjar. Det gäller för pedofili, våldtäkt och enligt veterinärförbundets mening även för zoofili.

Sammanfattningsvis anser både den svenska Djurskyddsmyndigheten och Sveriges Veterinärförbund (liksom Den Danske Dyrlægeforening) att det finns goda skäl att införa förbud mot sexuellt umgänge mellan människa och djur. Detta bygger inte på ett moralistiskt eller ideologiskt ställningstagande, utan enbart på djurskyddsaspekter.